

DEBRECZENI LAPOK

ELŐFIZETÉSI-ÁR:

Egész évre	2	frt
Fél évre	1	"
Vidékre egész évre 60 krajczárral több.		
Hirdetés árak egyezség szerint. — Nyilttér sora 10 kr.		

Főszerkesztő:
JANOSY ZOLTAN.
Felelős szerkesztő:
THAN GYULA.
Kiadó és laptulajdonos:
SCHWARZ FERENC.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Debreczen, Széchenyi-utca 1813. szám.
Minden e lap szellemi, vagy anyagi részét illető küldemény ide intézendő.
A DEBRECZENI LAPOK megjelenik minden vasárnap.
Egyes szám ára 4 kr. Kapható minden tizedében.

Mai igények.

Köszölkéssé lett már a mai időben, hogy nincs pénz, szegény a világ, meg kell nézni, hova tesszük a garast.

Ennek a közszó ásnak azonban nincs igazsága. Nem a pénz kevesbedett meg, de igényeink sokasodtak; nem az a baj, hogy pénzhez verejtékes küzdelmünk árán sem vagyunk képesek jutni, hanem az, hogy igényeink nagyon korlátlanul csapongnak és azok kielégítését csaknem kizárólag a pénztől várjuk.

Innen magyarázható meg az a lázas törekvés a pénz után, ezért fejlődik ki oly nagy mértékben a kiolthatlan pénzsomj, mely folytonosan üzi, kergeti az embereket — sokszor az örvénybe, a biztos bukás karjaiba is.

A mai kornak embereit a Dárius kinése se lenne képes kielégíteni. Mentől többet birunk, annál jobban szélesbednek igényeink és annál inkább érezni fogjuk hogy még többre szomjuhozunk.

Az egyszeri apa azt hitte, hogy kis fiúcskója egy pereczért sir. Megadta neki a pereczet, de az elégedetlen gyermek csak tovább jajgatott. Hát mondd csak most miért sirsz? — rivalt reá indulatosan az apa. Mert már megettem — felelé a gyermek — és még kellene.

Úgy vannak az emberek a pénzzel, mint az a gyermek a pereczel. Munkánk, szorgalmunk után sokszor megszerezhet

jük azt, miután vágyakozunk, a mi csendessé és megelégedetté teheti életünket. De mi nem elégszünk meg — még mindig kellene — még most sem elég; — panaszkodunk aztán, hogy nehéz élni. Pedig élni nem nehéz.

Élni a mai igények szerint nehéz feladat.

Am, a ki ezt nem hiszi, az tegye meg az összehasonlítást csak egy pár évtized előtti és a mai kor igénye közt!

Itt van például a farsang.

Lesz mulatság, leánykérés, eszem, iszom, dinom dánom.

Mi különbség van a régi bálok és az újabbak közt?

Hat nagyon nagy a különbség.

A régibb korban az az iparos leány elment édes anyja karjain egyszerű, csinos talán önkézzel varrt ruhában, és mulatott természetesen, vidáman, egy magyar leány közvetlenségével és őszinteségével.

Ma? Ha a leány bálba akar menni, no akkor ugyancsak nyissa ki tárczáját az a szegény apa! A mama meg fogja magát és sorra járja a boltokat, nincs az az új divatu czafrang, a mit meg ne venne és a szabóval jó drágán meg ne varratná.

És elmegy a leány tündérfényben a bálterembe, mulat-e jobban, mint régen szoktak volt a leányok — egyszerűbb ruhában — azt éppenséggel nem hiszem!

Most azt kérdezem: ha az a szegény apa belefárad az ilyen életbe és feljajdul, mi oka elkeseredésének.

Az, hogy pénzt nem tudott szerezni? Bizonyára nem. Pénz több van most kezei között, mint valaha, de az igények oly nagyok lettek, hogy munkaereje nem képes azokkal versenyezni.

Hasonló tüneteket láthatunk más irányban is.

A leánykérés — azt mondják — nagyon ritka lett. Sok más okon kívül bizonyára nem utolsó oka e szomorú tünevénynek, hogy a mai leányok igényei oly nagyok lettek, melyektől a fiatal ember visszariad.

Nap nap után van alkalmam tapasztalni, hogy a fentemlített baj nem olyan megszokott ráfogás, hanem tényleg létező betegség.

Ismerek egy igen derék mesterembert, ki nem rég alapította meg családját. Munkaszerető, józan ember megkeresi azt, mit egy becsületes iparosnak meg lehet keresni. És még sem boldogul!

És mégis küzdenie kell!

Miért? Mert feleségének, eltévesztett nevelése miatt oly igényei vannak, miket egy iparos ember soha ki nem elégíthet. Részletezzem a dolgot? Mert tanulságos ám az ilyen részletezés.

Mester uram nagy nehezen összetákol vagy 200 frtot, hogy legyen egy kis tőkéje. Hiszen tőke nélkül mai világban nem

T Á R C Z A

El-elmegyek. . .

El-elmegyek sok, sok estén
S beszélgetünk úgy ketteskén.

Te a multról, én jelenről —
Déliabos szerelemről . . .

S szép szemednek ege alatt
Hajnal pirul . . . hajnal hasad . . .

Majd meg a mély, fájó bánat
Szép arcodra lopva támad.

S nem szólnak egy szót se többé —
Ekkor minden már a könyé.

Mignem aztán bűnk borúján
Kigyúlad a szép szivárvány.

S vigasztaljuk egymást váltig:
A sorsunk majd jobbra válik —

Bár felettünk borus az ég,
Ránk is derül szebb tavasz még.

Kovácsy Kálmán.

A tokaji bor.

— Tréfa. —

Csermely Bálint magyaros konyhájának heted hét vármegyébe elment a hire. Borai nem állottak lejjebb az ételeknél. Meg is lát-szott az Csermely gazda vendéglőjén. Tele volt az minden Istenadta nap vendégekkel, a kik aztán szörnyen eldicsérték a jó ropogósa sült malacz pecsenyét, meg a kitűnő lőrét.

Bálint bácsi, mert úgy hitta őt a vendégsereg apraja-nagyja — ma este kitűnő jó kedvében van. Végig sétál a hosszú asztal sorok között, jóizület mond ide is — oda is s aztán nem mulasztja el megdörzsölni a kezét s önelégülten mosolyogni maga elé. Mert hát ez már neki szokása, ha így egy csomóban, barátságos egyetértésben látja vendégeit.

A szegletben nagy társaság ül együtt. Ott van a kis város legnagyobb cséplő tan-yája, handa-bandázik a jegyző, ott spekulál az építőmester, jó tanácsokat osztogat a polgármester. Onnan szólal meg a jegyző ur:

— Bálint bácsi, hát mia, két esztendeje, hogy nem láttuk!

— Csak két hete jegyző ur. Azóta Ungot-Bereget bejártam, míg egy kis jó lőrére találtam. Borok után jártam, hanem hoztam is olyanokat, hogy a püspök is megnyalná utána a száját. Néhány száz üveggel ma egy szuszra a jó tokajiból le is huzattam.

— Hát látni kék azt a bort Bálint bácsi ta-lán mi is rá fanyarodnánk.

— Szívesen, jegyző ur, azt akarom, hogy fogyjon. Ambár nagy kópé a hetesem is, míg lehúztuk a bort, ő is tovább állított vagy három üveget. Szörnyen bomlik a szép lány, meg a jó bor után. Ha nem jártam volna túl az eszén, ő maga elfogyasztotta volna, — akár az egészet is.

— Hogy járt tult az eszén Bálint bácsi — szólott bele a minden iránt érdeklődő fiskális.

— Halljuk! Halljuk! — kiáltanak mind-annyian.

— Ugy, hogy hoztattam vele a patikából arzénikumot s előtte öntöttem bele három butellába, aztán összevegyíttem a többivel s oda vettem neki: „Na János, ha most ebből csenni mersz s ha véletlenül azt az üveget viszed el, a melyikben az az arzénikum van, akkor másnapra felfordulsz.“ — Kerüli is az én hetesem, közel se lehetne a butelliához verni. Azóta alig bírok vele, mert hát boszszantja a turpisságom.

— Igen, de Bálint bácsi is megjárhatja — szólott bele az építőmester . . .

— Bizony meg, — segít erősíteni a többi is.

— De hogy járom; én megjegyeztem az üveget. Mikor olyan kitűnő, jó tokaji borról

A legújabb báli kelmek megérkeztek Boros Testvérekhez Kossuth-utza 3. szám.

boldogulunk. Mit tesz az asszony? Elmegy a fényképészhez és levéti magát: elmegy a boltokba és összevesz mindenféle kenődököt, ruhákat, melyek nélkül bizony el lehetett volna. És nap alkonyatkor drága selyem napernyővel, suhogó ruhában, Eiffeltorony magasságu kalappal sétálja végig a város utcáit, a szegény férfi meg ott hon — dolgozik.

Az a baj, hogy pénzt nem képes szerezni? Oh nem. A pénzt megszerzi ő, csak az igényekkel nem képes megbirkózni.

Azért, szerencsésen nevezem azt az iparos családot, mely e kor igaztalan kiválmáinak utját képes állani.

Az igények ma oly nagyok, hogy azok teljesítése nem egy család erkölcsi és anyagi bukását idézték már elő.

A hamis igény vezeti a sikkasztót a más pénzéhez és vagyonához, ez rendíti meg a becsületet és szennyezi be a jellemet is.

Azért nagyon szükséges lenne már egyszer ezek ellen az igények ellen küzdeni.

És itt — az anyák tehetnének sokat. Egyszerűen kell nevelni a gyermeket. Nem kell mindjárt piczi korában arra szoktatni, hogy pávaként tetszelegjen önmaga és mások előtt. Küzdeni kell továbbá a divat ellen, nemesak szájjal, de tettel is.

Csak meg kell kísérteni.

Itt a farsang, alkalmunk van reá. A legegyszerűbb ruha való az iparos leánynak. Legyen az csinos, de ne akarjon utánozói lenni azoknak, kiknek van miből divatozni.

Igazmondó.

Az ünnep és tanulságai.

Csak egy nemzet szívének föllángolása képes olyan „l é l e k e m e l ő“ ünnepelésre, minő napokkal előbb az ország szívében a szellemi munka dicsőítésére lefolyt.

Felemelő nemzeti öntudattal tekinthetünk az ünnepélyre, mert az nemzeti fejlődésünknek, — rendezettségünknek fényes tanúsága. Látszassék bár merész moudásnak, merjük állítani, hogy ez az ünnep, a minde-

neket megbódító kulturának fényes, erőteljes proklamációja volt. Kiskoru nemzet ilyen nem rendezhet, mert kiskoru nemzet még halottjait se tudja megbecsülni, mi a nemzet fényével övezte azt a szellemi gigászt, a ki ötven esztendőszakadatlan munkában a nemzet fényét szerezte. Mig egy öntudatos nemzeti társadalom csirájában volt, addig a szellem munkásainak, a nemzeti dicsőség szerzőinek tragikus pályafutás, ha nem elzúlás volt bérbe. Milyen felemelő nemzeti öntudatunkra, hogy a nemzet rajongó hálája nem kihült szívnek, a megható gyásznak alkalmára buzdul föl, hanem szent kegyelettel szívvel és lélekkel jut az élő iránt is kifejezésre.

Mennyit kellett a nemzetnek fejlődnie, hogy a nemzeti köznevelés kohesioja ilyen egységes érzületűvé forassza a magyar társadalmat? Gondolt-e arra valaki, — hogy tisztán polgári összetársulás utján egy élő irónak nemzeti tiszteletdíj adható legyen? Mert ne vessék ez ellen, hogy Vörösmarty árvainak is adatott már az erőtlén magyar társadalom lelkes gyűjtése folytán százezer forint. Az egészen más! Az a kegyelet és jótékonyág ténye; a mit azonban Jókaival teettek, az nem az. Ez a kultura diadala. — Voltaképpen egy biztos és kétségbevonhatatlan tünete annak a fénynek, hogy a könyvvásárlás — magyar földön legnehezebben terfglaló ága a szükséges kulturérzéknek immár teljes virágzását éri és oly biztató, hogy belőle a magyar irodalom tova fejlődését lehet remélni.

Kisfaludy Károly már irodalmi babérokat aratott, mikor az éhenhalás küszöbe előtt diletáns módon belekötölködött a piktorokdásba, csak hogy rut halálra ne haljon. Czakót nyomorusága örületbe kergette; Jókai pályája elején véleményem szerint nem a hivatottság vergődését szenvedte, midőn fessett, hanem az a jogos félelem, mely a magyar skriblerek nyomoruságától elijesztgette.

Az, hogy a kiadók versenyezzenek egy nevezetesebb író kötetének minél pazarabb kiállítására körül: még akkor álmok országába tartozott. Az, hogy a mint ma napság is, habár még mindig nem a kívánt fokig van, hogy duodec írócskák a gyöngén eresztő természetéből is a régiékhöz képest uri módon élnek le az életet, — akkor csak ábrándokban élt meg, szellemi munka értékben emelkedett, nem Csáky szalmája többé, melyet lenézhet az üres fejű sarlatán, de meglop és páváskodik vele, ha úgy fordul a sor.

Ahhoz, hogy a szellemi termék közbecsülését és kívánatos tekintélyét elérje, még messze állunk, de a Jókai kultusz nagyon jelentékenyen közelebb vitt a czél felé.

És ez az, a minék a szellemi munka

minden tisztelője igaz lelkéből örülhet, mert a szellemi tehetségek megismerése és elismeretése minmagunk józan megbecsülésére és szeretetére vezet.

Villamos világítás Debreczenben.

Debreczen, jan. 23.

Városunk világítása ellen sok jogos panasza már föl. Debreczenben, a forgalmában, kereskedésében, de különösen gazdaságában figyelmet keltő nagy magyar városban a mízerábilis világítási viszonyok bizonyos súlylyal, sőt váddal nehezedeek azokra, a kiknek kezükben van a cselekvés, — a módosítás joga.

Gázvilágításunk gyökeres átalakításának kérdése mindig időszerű, mert a mai kor követelményeinek a mostani világítás meg nem felel. Osztyálozása is olyan az utcai gázlámpáknak, a mely ellen méltán emelhetünk szót. Mig egyik-másik tagadhatatlanul élénk közlekedési helyen halmazára van gyűjtve, addig a másik, kisebb forgalmi utcán ugyan, de a hol a közlekedés még az éj folyamán sincs kizárva, vagy csak egy lánggal, vagy éppen semmivel sincs biztosítva a világítás.

A gázvilágítás különben sem olyan, a mely kevesebb áldozattal volna fenttartható s vezethető lenne jobbra-balra, a mint azt az igények, a követelmények megkívánják.

Nekünk is be kellene hozni a villanyos világítást, melylyel bennünket már sokkal kisebb, sőt terhes adóságokkal küzdő városok is megelőztek.

Nagyon természetes, hogy a kérdés megoldásának útjában sok akadály van. Legnagyobb akadályul szolgálnak azok, a kik az elmondottakat csak jámbor óhajtsáknak nevezik és elég szerénytelenül szerénynek nevezett anyagi viszonyaink között teljesíthetőnek, ki-vihetőnek nem tartják.

Ha azonban a dolgot közelebbről s behatóbban vizsgáljuk, ezzel együtt jóakaratu tanulmányunk tárgyává tesszük, azt tapasztaljuk, hogy itt tulajdonképen nagy anyagi áldozatokról szó sincs s az egész anyagi kérdés csak úgy áll előttünk, mint Kolumbusz tojása. Megmutatják nekünk a felállítás módját s csak akkor tűnik ki igazán, hogy ez tulajdonképen igen könnyű, igen egyszerű dolog. Pláne, ha még szem előtt tartjuk azt is, hogy Róma nem épült egy nap alatt. Nem mondani én s nem is kívánja azt városunk közönsége, hogy akár a villanyos világítás kérdése, akár az általunk számtalan reformálásra ajánlott városi érdekek módosításai, mint deus ex machina egy varázstsítésre

van szó, vigyázni kell az embernek. Olyan annak a színe, ize, hogy — na!

— Hozzon csak egy üveggel, hangzott egyszerre több torokból.

Bálint bácsi hamar ott termett az üvegborral, hanem mig a butelliás üveghez és a tokaji borhoz méltó talpas poharakért járt addig az élelmes kefekötő mind kiitta a bort, amin persze a társaság jót nevetet. — Aztán, mint a ki titkolni szeretné bűnét, szívvel lélekkel csitította a kompániát.

Bálint bácsi visszatért s azonnal feltűnt neki, hogy itt már nincs szükség a talpas poharakra, mert üres az üveg. De hogy tisztában legyen azzal, ki itta meg a bort és hogy kinek kell fizetni, alig tette le a poharakat, felkapta az üveget s így kiáltott fel:

— Szent Isten! Ezt a bort megitta valaki? Uram teremtem, hiszen én megtévedtem. — Ez az arzenikus, ez a megmérgezett bor . . .

A kefekötő felugrott, a gyomrához kapott, ordított egyet, arca színe megváltozott s aztán hebegve mondta ki:

— Egek! . . . — hiszen a bort én ittam meg!

— Igen — szólt mosolyogva Bálint bácsi, — csak azt akartam tudni, kinek számitsak majd fel 1 frt 20 krt, mert hála Istennek ebben ugyan sohasem volt arzenikum.

És a társaság tagjai jóízűeket kaczagva döltek jobbra-balra s a jó tréfáért már csak közösen fizették meg az egy üveg tokaji asszut.

—a—n.

Malacz és pulyka.

Az anyám egy malaczszal gratulált meg az újévre, az apám meg egy hosszú levéllel, melyben lelkemre kötö, hogy megnősüljek s vagy Szalmavölgyi nagykereskedő leányát, vagy pedig Borzasfalvi ő méltósága testvérhugát vegyem el nőül. Az egyikhez írt egy ajánló levelet, a másikhoz egy cifra szegélyű finom papírlapon újévi gratulációt, meghagyva nekem, hogy személyesen vigyem el azokat mielőbb, a mikor is lesz majd alkalmam a két szépséggel megismerkedni s választani közülök kedvem szerint.

Legyen meg hát az öreg kívánsága! Gondolám magamban. Látogatást teszek még ma mind a két családnál. Hadd ismerkedjem meg a nekem szánt két lánynyal. Az apám rég dicsérgeti őket előttem. Eddigél nem tudtam, hogy miért, de ime most kisült.

Oldalpillantásokat veték a tükörbe, nagy gondal kötöttem fel a nyakkendőmet, téli kabátot huztam, kalapomat körülkefélttem, már-már indulóban valék, midőn rávettem szemeimet a malaczpecsenyére.

Hohó! Megálljunk egy perczre. Ebből jól kell laknom előbb. Hátha szerencsém lesz tőle!?

Nem volt nagy a malacz s hogy a szerencsém teljes legyen, bekebeleztem az egészét.

Biztosra vettem, hogy ily előkészület után mi d a két leány már az első találkozásra fülig belém szeret.

A malaczpecsenyének van bizonyos csodahatása, kivált ha azt újév napján eszik.

Szalmavölgyi nem lakott messze tőlem, először is ahhoz mentem. Mély tiszteletem kifejezésére levett kalappal esengtettem be hozzá, kezembe tartván az apám levelét. A szobaleány és a kisasszony bájos jóvendőbelim nyitottak ajtót. Meglepetésemben nem tudtam hamarosan szólni, csak álltam és néztem. A szobaleány kikapta kezemből a levelet, a kisasszony meg nyitott markomba csusztatott 5 darab ujonatos tizkrajczarost s az ajtó bezárult előttem.

No, az én malaczpecsenyém ugyancsak jól kezdi! Kiálték fel tñemi restelkedéssel. Ez egynek már vége! Lemondok róla, nehogy felismerjen s kaczagjon felettem, hogy levélhordónak nézett. Lássunk s másik után.

Borzasfalvi ő méltósága a város tulsó végén, a miniszteriumnak közelében lakott. Odáig messze lett volna gyalogolnom. Fölültem a lóvasutra. A Kálvin-téren mellém lepedett egy hentes, lapos, nagy szalma-

keletkezzenek, hanem lelkiismeretes, czéltudatos, buzgó és fáradhatatlan eljárás után lassanként.

Mindenesetre azonban valaha csak kezdeni kell, mert jól tudjuk egyik latin közmondásból, — hogy a kezdett a munkának már fél-sikere.

Városunk emelkedésében egyik fénypont lenne a villamos világítás. Gyárainkban, a Margit-fürdőben és a színházban kicsiben már megtörtént, s kétségtelenül folyton tapasztalható eredménnyel is igazolva lesz czélyszerűsége.

Alig van égetőbb kérdés megoldatlanul, mint a világítás kérdése. Vagy nem óriási megtakarítás lenne az a város részéről, hogy ha 20—30 ezer forint évi gázvilágítási költségének jelentékeny részét takarítaná meg, eltekintve attól, hogy a jelenleg folyton hangoztatott világítási panaszokról akkor már szó is alig lehetne?

Araon egy gazdag kávéháztulajdonos most akarja üzletét villamos világítással ellátni, de úgy, hogy magányosok, testületek részére is bevezetteti, ha ez iránt nála lépéseket tesznek. S ha már ott a város nem ment bele, de nem tagadta meg támogatását mely bizonyára többja semminél: miért ne lehetne nálunk is e téren haladni? De vajjon Debreczenben ki merne ily vállalatba menni, hiszen feliként állhat előtte a Margit-fürdő tulajdonosának esete, a kinek tulajdonképen elismeréssel tartoznék a város, nem pedig konkurencziával.

Ilyen támogatástól félnek a vállalkozó szelleműek. Pedig sanyaru világítási rendszerünk mellett kár lenne, ha megoldatlanul maradna a kérdés.

Ebben az ügyben, már tudniillik a villanyvilágítás ügyében számottévo lépést tett Boeczko Sámuel rendőrfőkapitány, aki a városi tanács előtt javaslattal élt a villamos világításnak városunkban leendő felállítására ügyében a tárgyalások megkezdésére.

Kíváncsi érdeklődéssel várjuk ezeket a tárgyalásokat s még inkább azok eredményét.

Lélekjelenlétek.

Amerikában történt. Egyik nagyobb város kereskedője élénk összeköttetésben állt a vidéki falvak kisebb kereskedőivel. Az üzleteket mint rendszeren szokás utazója közvetítette, ki egy a rendelmények, mint a járandóságok felvétele végett hetenként kiment a falvakra.

Az utazó, jól megtermett vaskos ember, utkimelésből egy nagy erdőn járt keresztül.

kosárral a vállán, a Károly-körut elején egy tollkereskedő két tollas zsákot támasztott oda a hátamhoz, az Andrási-ut sarkán egy egész veterán egylet rontott reánk, heringekkel nyomva össze valamennyiünket. Nekem hunczut egy helyem volt. Ha előre akartam nézni, a hentes szalmakosarába, ha pedig hátra fordultam a kereskedő tollsákjába ütődtem.

A méltóságos urhoz becsengetve ő méltóságát kértem az inastól.

— Honn van. Rögtön befogok hozzá szólalni.

Alig ejté ki az inas e szavakat, nyílt a szoba ajtó s egy szép fiatal nő dugta ki a fejét.

— Ki van itt? — kérdi az inastól.

Az inas felém fordult, végig mért a szemével s aztán nyugodt hangon jelenté, hogy — a szemetes!

— Itt van, adja oda neki s vegye át a gratulációt.

Nem tudtam szólni, megsemmisülve rohantam haza, hol, tükör elé állva alig ismerem magamra. Tele voltam tollal és szalmával.

Negirtam még az nap az apámnak, hogy a malacpecsenye oka mindennek s hogy menyasszonyszerzésre ezentul alkalmasabbnak találom a pulykapecsenyét.

Egyszer több dolga akadván, a rendesnél tovább késétt és már este volt, amikor az erdő szélén levő korcsmába betért, hogy egy pohár sört igyék és azután utját folytassa.

A korcsmában több ismerőse volt, kinek egyike intette is, hogy mily könnyelműség tőle, pénzel a zsebében és még hozzá minden fegyver nélkül az erdőn keresztül járnia.

Félni, ugyan soha sem félek, válaszolt az utazó, de ha — és itt somfa botjára mutatott — ez velem van, még inkább nem félek, mert ez még mindig megtette a fegyver szolgálátát.

A párbeszéd után nem sokára távozott az utazó. Néhány barátja elkísérte egy kis darabon, de csak hamar vissza fordultak.

A hold gyönyörűen fénylött és bár világossága csak átsűrűdhetett a fák dus koronái között, mégis elég jól megvilágította a gyorsan lépkedő utazó utját.

Mindenfelé mély esend volt, de az utazó meg-meg állt, mintha halgatódzott volna valamire. Eh, gondolta, bizonyosan egy szarvas tört le egy ágacsát és már tovább akart menni, amikor a bozótból egy alak ugrott elő és pisztolyát közvetlen a mellének szegezve, követelte, hogy pénzt neki átadja.

Barátom, szól az utazó, a pénz amely nálam van, nem saját tulajdonom, hanem öszintén szólva, nem jössz éppen rozskor. Én szegény családos ember vagyok; van nálam 170 dollár, osztózzunk meg rajta. Neked adok százat, a hetvenet magamnak tartom és gazdámnak, ki különben is egy fősvény kutya, azt mondom, hogy az uton megtámadtak és kiraboltak. Természetesen ha elfognak te felelsz az egészért.

A rabló megörült a könnyű prédának és beleegyezett. Amennyiben pedig a könnyű módszer miatt bizalmatlankodott, a pisztoly nem vette le az utazó melléről, míg ez tárczájából hetven dollárt ki nem olvasott és a többit neki át nem adta.

Mikor a pénz már nálla volt, leeresztette a pisztolyt és ráparancsolt az utazóra, hogy míg ő el nem megy, maradjon állva, azután csapjon lármát és ha emberek jönnének mutassa nekik az ellenkező irányt.

Az utazó azonban megszólalt: nézd barátom, az én gazdám majd nem fogja elhinni, hogy tényleg kiraboltak és még bajom lehet belőle. Hagyjál egy jelt, amivel bebizonnyíthatom, lödd keresztül a kabátom szárnyát. Azután te mehetsz balra, én jobbra és ha elfognának is, én nem látalak soha.

A rabló beleegyezett. Az utazó kitérte kabátja egyik szárnyát, a rabló lött, de a pillanatban megragadta az utazó a rabló nyakát, földre teperte és a somfa bot megtette szolgálátát.

Nem kevesebb lélekjelenléttel mentette meg saját életét egy titkos rendőr. Ki küldetésben volt, hogy egy rettegett rablót elfogjon. A rabló ezt megtudta és megesküdött rá hogy nem nyugszik míg a rendőrt meg nem gyilkolta.

Egy napon a rendőr udvarában lopódzott és amikor ez lakásába akart menni, elébe ugrott és fegyverét mellének szegezve, rákiáltott, hogy imádkozzék, mert egy perc múlva meghal.

A rendőr a helyett, hogy ijedségét mutatta volna, elnevette magát.

Megörültél, hogy utolsó pillanatodban is nevelsz! Gyorsan, mert lövök!

A töltő ruddal aligha lösz, máskor ha valakit megakarsz ölni, előbb huzd fel puskádnak a kakasát!

A rabló meghökent és hogy meggyőződjék a szavak igazságáról, önkénytelenül jobbjebb eresztette fegyverét.

A rendőr felhasználta a pillanatott. revolveréhez kapott és a másik pillanatban a rabló nem élt.

Rich Ter.

Debreczeni hírek.

* **A helyi vasutak összekötése.** A debreczeni helyi vasut részvénytársaság közgyűlése decemberi közgyűlésén elhatározta, hogy a piac és hatvan-utczák közötti vasutakat a

Bika szálloda előtt összekapcsolja s a hatvan-utczai vonalon új kitérőket épített, a régiéket pedig meghosszabbítja, hogy az országos vásárok forgalmát teljesen ki tudja használni. A csatlakozásra nézve a kereskedelemügyi miniszterhez engedélyezésért folyamodott a vasut társaság. A miniszter már elrendelte a közigazgatási bejárást, mely január 25-dikére van kitűzve Barvi miniszter tanácsos vezetése alatt.

* **Presbiteri közgyűlés.** Az ev. ref. presbiterium a héten közgyűlést tartott Kiss Aron püspök és Simonffy Imre kir. tanácsos főgondnok elnöklése alatt. A lelkészi kar az iránt kérelmezett a presbiteriumnál, hogy a temetési harangozásokat szabályozza. Mert igen gyakran megtörténik, hogy mikor vala melyik templomban predikációt vagy halott, beszédet mond a lelkész, ugyanakkor és ugyanazon templom tornyában egy másik halottnak elkezdnek harangozni s e miatt a predikációból a templomi gyülekezet semmit sem ért meg. A presbiterium e visszás esetek megszüntetése végett javaslattevésel küldött-seget bizott meg. — Bakóczy János h. b. ö. szörményi lelkész felajánlta a debreczeni lelképászorok névsorát és történetét a debreczeni egyház levéltára számára. Ugy erről, mint a Papp József-féle hagyaték ügyéről lapunk más helyén emlékezünk meg. A felsőbb leány iskola igazgató tanácsa tagjainak megbízásának idejére nézve úgy határozott a közgyűlés, hogy mandátumok a legközelebbi általános tisztújításig tart. A felső-józsai egyháznak 20, a dévai, vajdahunyadi és ilondai nemzetiségileg is fontos egyházaknak 10—10 forint segélyt szavaztatott meg. — A szegedi kisdéd egyház által küldött nyeremény sorsjegyeket pedig mind megvette a presbiterium. Az egyházi adózás reformjára vonatkozó javaslatot egy közelebb összehívandó rendkívüli közgyűlésen fogják tárgyalni.

* **Halálozás.** Debreczen egyik előkelő családját borította gyászba azon haláleset, mely Nánássy László kir. közjegyző ker. kamarai elnököt neje elhalálózásával érte. A Nánássy család tagjain kívül közelről érinti a gyász a Kardos és Szabó családok rokonságát is.

* **A vasutasok bálja.** Az állam vasutak debreczeni üzletvezetőségének hivatalnoki kara valóban ép oly szép, mint amilyen fényes táncvigalmat rendez február hó elsején a Bika szálloda dísztermében. A bál alkalmából a rendező bizottság körültekintő figyelemmel mindent elkövet, hogy annak sikerét biztosítsa. Eltekintve attól, hogy a díszterem fényesen díszítve és villanyval megvilágítva lesz, számos meglepetésben szándékozik a rendező bizottság a jelenlévő hölgyeket résztesíteni. A vasutasok bálja iránt nagy az érdeklődés.

* **Emberi fenevad.** A kis hat éves Daróczy András és testvérei nem igen fogják annak idején tiszteletbe tartani a tiz parancsoltnak ama pussusát, hogy „Tiszteljed atyádat és anyádat“, mert atyjuk Daróczy András az 1-ső kerületben Barsay-utczai lakos, oly módon bánik velök, a mit a XIX. század végén alig lehet elhinni. A körülakó szomzédok jelentést tettek hétfőn este 8 órakor a rendőrségnél, hogy ők nem nézhetik tovább szó nélkül, hogy Daróczy mint bánik gyermekeivel. Már a mult évben egyszer, mert a kis fiu betört egy ablakot, harapófóval csipdoste ki annak testét, később mikor a seb hegedni kezdett, késsel felhasította s az eleven husra sőt és paprikát hintett. Hétfőn este pedig ugy főbe ütötte egy vasas bottal, hogy a gyermek fejéből pataként folyt a vér. Pávay polgári biztos, aki éppen inspektió volt, azonnal elküldött két rendőrt, a kik a szomszédok feljelentését igaznak találták s az embertelen napszámot bekisérték a rendőrség börtönébe.

* **Szökött katona.** A debreczeni 15. huszárezred 3-ik századának egy közlegénye Kraska János megszökött. Egy ideig bujdosott, míg e hó 9 én a kügyi pusztán elfogták a esendőrök. Mikor a megszökés okát kérdezték tőle, azt adta elő, hogy kénytelen volt megszökni, mert a szakaszvezető folytonosan kinozta.

* **Új ügyvédek.** A debreczeni ügyvédek száma ismét szaporodott, mert a debreczeni

ügyvédi kamara választmánya Dr. Reichart Manó ügyvédet Debreczen székhelyével az ügyvédek névjegyzékébe folytatólagosan felvette. Ugy szintén felvette Dr. Kálmán Sándor ügyvédet is, a ki székhelyül H.-Hadház községet választotta.

* **Vesztett kutya marása.** Némethy Lajos hatvan utcai lakos kutyája, a napokban megharapta Szabeni Józsefnek 3 és fél éves hasonnevű kis fiát. A megejtett szakértői orvosi vizsgálat azt konstata, hogy a kutya vesztett volt. Ezért e gyermeket atya hatósági intézkedés folytán felszállította a Pasteur-féle gyógyintézetbe.

* **Az első magyar asztaltársaság ülése.** Az első magyar asztaltársaság, a mely már számos esetben adta jótékonyágának fényes tanujelét, f. hó 24-én, kedden este ülést tartott, jó vacsora s bor mellett. Most ismét egy újabb nemes dolgot határozott el a tevékeny asztaltársaság, azt nevezni, hogy ezentúl gyakrabban fognak felolvasásokat is tartani. Ezen az estén is tartott Mándoky Béla kedves, szellemes felolvasási és az asztaltársaság felkérte őt; hogy ezentúl is tartson felolvasásokat, a mit szívesen meg is ígért.

Megtréfált talyigás.

— A fele sem tréf.

Isten tudja, hogy hívják, de szörnyen mulatságos ember. A talyigások típusa, azt mondják, de ő maga is szereti magáról mondogatni. — hogy őt a jó Isten csak jó kedvében teremthette.

Ugy is van az. Alig hogy egy kis fuvarja akad, mindjárt betér a közeli kocsmaiba — s azon melegében megissza a felét. Mir, mer, a másik fele a lóé, meg az asszonyé, a ki különben, — suttomban legyen mondva, kofa a piacon.

Valamelyik nap jó fuvarja volt az öreg talyigásnak, büszke is volt a lóra, — hogy birta.

Erre a fuvarra csak iszik, de nem holmi iczi-piczi kocsmaiban, hanem urasan a kis Bikában. . . Alig hogy kigondolta, ott is termett ő kelme.

— Bort . . . bort, ha mondom . . . fizetek, vagy mi?

Hiába kiabált az öreg talyigás, a pinczerek nagyon el voltak foglalva a belső szobákban, az az egy meg, a ki kün serénykedett, — nem győzte.

Dühösen ment el a jó fuvar csinált talyigás, de bosszúért áhitozott. Először akart a kis Bikában inni először akart urasan fizetni s akkor sem tudott . . .

Hát miféle Bika az, a hol bort sem kaphatni?

Készen is volt vele, hogy másnap kijátssa a pinczereket. Kileste, mikor senki sincs a kis Bikában, csak a pinczér magában s beállított ugyancsak buta képpel:

— Ni, kirem! Tetszik hallani, nem lehetne itt megborotválkozni?

Ejnye de jó! — gondolta magában a pinczér, a ki előtt első pillanatban tisztán állott, hogy talyigással van dolga, — a ki figurázni akar . . .

— Dehogy nem, bácsikám, dehogy nem! Üljön csak ide . . . szembe az ablakkal . . . így ni . . .

Kapta-fogta magát az ügyes pinczér s aztán mindjárt egy hang dult is oda nyomott a nyaka mellé . . . Egy pillanatra kirohan . . . Szappant hoz egy táiban, habot ver és amugy derakasan beszapanozta a tréfás talyigást.

Mikor készen volt, megtörölte a kezét, kinyitotta az ajtót és rámutatott a tulsó oldalra.

— Na bácsikám, látja ott azt a kis boltot, menjen át, ott megborotválják.

— Adta fékom pinczére, — ez ugyan megtréfált!

—n—a.

Hajdumegyei hírek.

* **Hajdu Szoboszló virilistái.** Hajdu Szoboszló virilistának száma, mint levelezőnk írja, az 1894 ik esztendőben 71, a választottakon kívül. Első adófizető a hajdumegyei takarékpénztár 2390 forintnyi összeggel, második a hajdusoboszlói takarékpénztár 1255 forinttal, azután következnek Adler Farkas nagybirtokos, Fekete Sándor megyei főjegyző, dr. Czeglédi Mihály ügyvéd, Aron és Fürts, Református egyház, Márton Gábor, G. Tóth Mihály, Soós János, Szilágyi János és Soltész László Utolsó a virilisek között ifjabb Szilágyi Bálint 219 frt 30 krajczár adóval.

* **Bál a vidéken.** Nánáson az ottani önkéntes tűzoltó egylet kitűnően sikerült bált rendezett vasárnap este a ref. iskola épületében. A bálna a debreczeni önkéntes tűzoltó 15 tagból álló zenekara közreműködött. A debreczeni tűzoltó egylettől küldöttsegileg megjelentek a mulatságon Publik Ernő t. főparancsnok helyettes, Winkler Márton és Mahlmszter Ádám segédtsztek, Pósalaki Mihály szertárnok és Szikszai Aladár őrparancsnok.

* **Hajdu Szoboszló város és a népoktatás.** Hajdusoboszló város az utóbbi években igazán nemes és nagylelkű adományokkal áldozott népoktatási célokra. Alig két éve még, hogy a városi képviselőtestület az osztatlan közlegelőből 200 holdnyi területet engedett át az egyháznak 50 évi használatára díj nélkül iskoláztatási célokra, s ujabban megint szép adomány járult a felállítandó földmives iskola létesítéséhez, mintatételről 50 hold területet a közlegelőből ismét engedvén. A város adománya meg is látszik az iskolákon, mert két év alatt 9 új tanterem, illetőleg parallel osztály létesített, a megfelelő tantervek alkalmazásával. A hiányokon azonban még ezzel sincsen teljesen segítve, mert a népesedés szaporodásával évről évre szaporodik a tankötelesek száma és ma holnap szükség lesz rá, — hogy a város által fentartott polgári iskola, a mely szakirányban történt fejlesztése folytán az egyház tulajdonát képező épületben különben sem fér el — kitelepíttessék. Ha ez megtörténik, ugy iskolaberendezések tekintetében H.-Szoboszló városa első lesz az egész megyében.

* **Hajdu Szoboszló szegényügye.** Hajdu Szoboszlón — társadalmi uton vették most fogyanatba a szegényügy rendezését, s a szegényekről való gondoskodást. A város maga jelentékeny összeggel járul hozzá évenként a szegények felségeléséhez, azonban az összeg elégtellennek bizonyult. Soltész László ref. lelkes kezdeményezésére tehát társadalmi uton fog tovább fejleszteni a szegényekről való gondoskodás olyformán, hogy minden hét polgári házhoz egy-egy szegényt fog gondozásra adni s mindenik ház egy-egy napig tartozik meleg étellel ellátni a gondozására bizott szegényt. Ez azonban csak ideiglenes intézkedés, mert közelebb új menház-építés s nagyobb segélyezési összeg előírnyása által lesz a szegényügy végleg rendezve.

* **Öngyilkosság.** Hajdu Dorogról jelentik nekünk ma: M ó c z Irma, egy hajdu-dorogi tekintélyes közbirtokos család tagja, kétségbeesve gyógyíthatatlan betegségén, felakasztotta magát.

* **Templomrablás.** C s e k y László tizenöt éves cigányfiú, mit nekünk jelentik, Hajdu-Nánáson betört az egyházba és ötszáz forintot ellopott onnan. Aztán átment Hajdu-Dorogra, hogy elmulassa a pénzt, de mikor jávában dorbézolt letartóztatták.

* **Betörés Püspök-Ladányban.** A nyugalmas, csendes Püspök-Ladány lakóit egy betörés tartja izgatottságban — mint levelezőnk írja. E. hó 20-kán éjjel ismeretlen tettesek betörték Herskovits Lipót vegyesáru-kereskedő boltjába; s midőn a tulajdonos kijött, pisztolylyal fenyegették, azután még eddig ismeretlen értékű fűszerárut csomagoltak össze s ezt egy csekély készpénzel együtt elvitték.

* **Hajdu vármegye új közigazgatási és törvénykezési beosztása** — mint nekünk írják — nagy izgalmat okozott a megye egyes községeiben. Most, hogy az új beosztás mindinkább közeledik megvasósulása felé, még izgatottabban a kedélyek. Deputáció deputációt ér a minisztereknél s mindenik kéri a legfőbb

hatóság „kegyes támogatását és jó akaratát.” Már járt fent küldöttség Szoboszlóról, Kabaól, P.-Ladányból. A dolog vége az lesz, hogy az új beosztás mégis keresztül megy, mert csakugyan az felel meg legjobban a viszonyoknak. Hogy a közigazgatási járási székhely hol lesz az másodrangú kérdés, azt nem tekintik valóami sokba. De a járásbíroságok miatt valósiagos harez folyik. Arról van ugyanis szó, hogy a p-ladányi járásbíroságot is áthelyezik a járási székhelyre. Szoboszlóra. Az igazságügy-miniszter leirata folytán a debreczeni kir. tábla elnöke már fel is hívta Lengyel Imre szoboszlói járásbíró, hogy nyilatkozzék a p-ladányi járásbíroság áthelyezésének kérdésében. Lengyel járásbíró olyan értelemben nyilatkozott, hogy az áthelyezés nemcsak lehető, sőt hasznos és kívánatos is, s ez a nyilatkozat a debreczeni kir. ítélőtábla elnökének hason tartalmu nyilatkozata kapcsán terjesztett fel a miniszterhez. Egyébiránt nem is lehet semmi kifogás a járás székhely áthelyezése ellen, mert Szoboszló geográfiai központ is s a mellett az a nagy előnye van, hogy az őssz s járási községekkel vagy vasuti, vagy törvényhatósági összeköttetése van, míg a mostani székhelyre, Nádudvarra, egyetlen egy község sem járhat vasuton s köves uton is csak az egyetlen Kaba juthat el oda.

Ujdonságok.

— **Ravasz borkóstoló.** Rába Simonnak kiszáradt a gégeje s egyetlen hunczut krajczárja s em volt, hogy a torkát kiöblíthesse. Hanem volt egy jó gondolata s azzal segített is a baján. Járt utczáról utczára s ahol bor-eladási hirdetést látott a kapun, oda betért s mint valami borügynök, a vételre hazudásával végig kóstolgatta a borokat. Egyszer sikerült neki s ettől fogva egész üzletszerűleg üzte ezt a mesterséget. Ma azonban rajta-vestett, felismerték benne a potya frátert s a rendőrség letartóztatta.

— **Nem kell hinni a suszterinasnak.** Régi dolog, hanem azért mégis sokan vannak, akik nem tudják. Ma reggel is a Kossuth-utczai zsbivásárban egy suszterinas kezdett szörnyen jajgatni: jaj, jaj, jaj! Alig hogy a második jajt kiáltotta, ott termettek mellette s szánalommal kérdezték tőle, hogy mi lelte? Mire aztán a suszterinas újra rákezdte: Jaj, jaj, jaj, az az, átkozott, ugy szerettem, majd megettem, mégis elhagyott . . . Elfutott a gyerek, de azért megneveztette a szánakozókat.

— **Kitiltva a városból.** Nap-nap után kerülnek folyton olyan emberek, kiket a rendőrség tovább nem tűrhet meg a város területén s ezeket eltolonczoltatja. Ma is több csavargót s szemérmertességet levetkezett leányt nemcsak eltolonczoltatott, de egyszer s mindenkorra ki is tiltotta a város területéről.

— **Talált turnür.** A rendőrségnek megvannak a tréfái nemcsak az ujságírók, de a nagy közönség számára is. A riporter, aki mint mindig rendszeren, ma is bekopogtatott a rendőrséghez, hogy a városban történtek felől onnan is tájékozást nyerjen, azzal fogadják, hogy az egész városban ma nem történt semmi, csak egy igen esinosan tömött kifli alaku turnür találtatott. A riporter megteszi a maga jegyzetét, hogy a talált tárgyat megírja a lapban, mikor a rendőrtisztviselő tréfásan teszi mellé a sablonos megjegyzést: Tulajdonosa kellő igazolás mellett átvetheti a kerületi kapitányságnál.

— **Dinamit bombák.** Elterjedt a hír a városban, hogy dinamit bombákat találtak a zöldség piacon. Akadtak, akik megjedtek s nihilistákról, kommunistákról álmodoztak, de a nagyobb rész inkább mosolygott s természetesen ezeknek volt igazuk. Mert jámbor vasuti, ugynevezett durranantu szelenczék voltak ezek a talált titokzatos szerkezetek, melyeket vonatösszeütközések megakadályozására osztanak ki a vasuti örök között. Hogyan kerültek ezek a szelenczék a zöldség piacra: nem tudni.

— **A porolók.** Alapos panasz van a szobaleányok ellen. Nevezetesen ezek a kaczer hölgyek nem igen hajlandók respektálni azt a szabályrendeletet, a melyik megtiltja nekik

a poroló rongyoknak az utcára való kirázását. Minduntalan megesik, hogy tisztogatás közben szemébe ütik, avagy a nyakába rázódik a poros rongyot az ablak alatt nyugodtan elhaladó embereknek. És vajjon ezek a megporozottak panaszra menjenek? Hiszen nem valami világraszóló méltatlanság az, ami velük megesett, csupán bosszantó véletlen ami elkerülhető, ha betartják a városi szabályrendeletet. Pedig hát tudvalevő dolog, hogy az be is tartassék. Hisszük, hogy a sarki rendőrök ezután nemcsak akkor résztesítik a szobacizákat figyelembe, amikor ezek sétálni mennek, hanem akkor is, amikor otthon porolnak és tisztogatnak.

Eljegyzés. Egy szép frigről értesítjük lapunk olvasó közönségét. Két előkelő család gyermeke váltott egymással tegnapelőtt jegygyűrűt. Özv. csöglei Tóth Gyuláné bájos, szép leányát, Irént, eljegyezte ippi és érkeserűi dr. Fráter Imre ifjú debreczeni orvos, Fráter Vizeze gálospetri földbirtokos fia.

A nagy hangversenyről. A február hó 23-án megtartandó jótékonycélu hangversenyre minden irányban teljes erővel folynak az előkészületek. Bernáth Flóra urhölgy lakásán szerdán egyezett meg a tizenegy kisasszony arra nézve, hogy a „Tíz leány és egy férj sem” című operettében milyen egyenruhát viseljenek. Többféle propositió került szőnyegre; némelyek jónak látták volna, hogy a huszár uniformishoz lakk-csizmát vagy magas száru cipőt viseljenek, — míg végre Péchy Kálmán rendezőnek ama kijelentésére, hogy az operettnek Debreczenben első előadása alkalmával is cipőt alkalmaztak, de meg a többség óhajára is, — könnyű kivágott cipőket fognak használni, fekete harisnyával. Az öltözet a 14-ik huszárezred egyenruhájának színeit mutatja: világos kék atilla, sárga zsinórzattal, hozzá vörös szoknya, mely csaknem a bokáig ér. — A fej dísz lapos, vörös ugynevezett „miczi” sapka lesz. Az énekszámok Delin karnagy vezetésében már szépen mennek, s még néhány próba után a bevezettség stádiumba jutnak. Alföldy Károly nagy péterfia utcai tánctermében pedig Bobory Margit és Ujhelyi Emma kasszonyok lejtik az elegáns lándertáncot teljes chikkel. Megkapó, szép látvány a mint a két előkelő ilju hölgy könnyű, kecses mozdulatokkal siklik tova a zongora ütemein, s egy-egy pillanatra megállva fogadják a táncosnő megjegyzéseit. A próbán ma Bobory György ezredes és Márk Endre elnök is jelen volt. Cziffer Nándor (Kakasfi) és Rácz Bertalan (Páris) szintén megkezdették már énekpróbáikat. A hangverseny iránt különben nemcsak itt a városban, de a vidéken is órási érdeklődés nyilvánul. A páholyok, támlásszékek mind előjegyzévként, úgy hogy már most hangzik mindenfelől az az óhaj, hogy a hangverseny, mihamarabb megismételtesék.

Karton bál. A debreczeni jótékony négyzet által évenként rendeztetni szokott „Karton-bál” az idén február hó 3-án tartatik meg a Bika dísztermében. A legjobb siker fogja koronázni ezuttal is a nagyszámu rendezőség buzgólkodását, mert ez a bál elvből nem a fényes tolettekben, hanem a jelenlévő hölgyközönség nagy számában és szépségében szokott excellálni. A meghívók erre a bálra már szétküldötték. A bál kezdete 9 órakor. Személyjegyek a meghívó előmutatója mellett válthatók: Gyenes Lajos, Gyürky Sándor, Szent-királyi Tivadar, Zádor Lajos urak üzletében s a bál estélyén a pénztárnál. Páholyjegyek válthatók György Elek főiskolai pénztárosnál. Páholyba menőknek személy-jegy is kell váltaniok. Jegyek ára: személy-jegy 4 korona. A rendezőségi tagok neveit a jövő számban közöljük.

A beteg ember. Közudomásu dolog, hogy a fertőzés után még jó időbe kerül, mire a betegség az emberen kitör. Hetekig-napokig járka az ember testében a betegség esiráival, persze nem jól érzi magát, de azért ő sem, az orvos sem tudja, hogy minő fertőző betegség lesz ez állapotnak a vége. Ezt az időszakot a betegség lappangó állapotának nevezik. Angol orvosok most összeállították az egyes fertőző betegségek lappangási idejét. A difteritisz 4 egész napig lappang

hat az emberen, mire kitör; a hagymáz 12—15, az influenza 3—3, a kanyaró 7—15, a a himlő 12 napig lappang. E lappangási idő alatt persze számtalan más embert fertőzhet az illető és innen van, hogy sokan sehogysem tudják felfogni, hogy ők honnan kapták meg a betegséget, mikor beteg emberrel nem is beszéltek, nem is érintkeztek.

A tisztviselő telep. Debreczen város tanácsához folyamodott a debreczeni tisztviselők egyesülete nevében Miskolczy Jenő és Harmath Gergely, hogy a város a seretvásártért engedje át tisztviselő telepnek. A tisztviselők az átengedett terület minden négy-szeg öléért egy forintot voltak készek fizetni. Ez a kérvény két javaslattal állott a városi közgyűlés előtt. Az egyik javaslatot a jog és pénzügyi bizottság tette, a mely a kért terület átengedhetőnek találta még pedig nem egy, de két forintért négy-szegölenként. A másik javaslat a városi tanácsé volt. A tanács elvből pártolja a tisztviselő telep létesítését, de terület kiadása vagy megjelölését addig elkerülte, nem látja, míg a város terjedésére és rendezésére nézve szabályozási vonal nem alkottatik. A közgyűlés a tanács javaslatát magáévá tette.

A debreczeni utcák új elnevezése. A pénteken tartott városi közgyűlésen erősen hangsúlyozták és sürgették ama már régen óhajtott terv keresztül vitelét, hogy Debreczenben az utcák új elnevezést és új házszámot kapjanak. Simonffy Imre kir. tan. polgármester megnyugtatólag jelentette, hogy e tárgyban megtette a szükséges intézkedéseket s hogy igen rövid idő alatt össze jön az a bizottság, mely ezt a kérdést tárgyalni és a márcziusi közgyűlés elé készíteni lesz hivatott. Nincs tehát továbbra is aggodalomra ok, Debreczen e régen óhajtott reformját még a tavaszra megvalósítják.

x Stanke János sodrony gyáros hirdetésére felhívjuk olvasóink szíves figyelmét.

Bolond Istók Debreczenben.

Régen, nagyon régen, tul az operenciás tengeren is, Léván élt egy becsületes csizmadiamester, akit a jó Isten egy félkegyelmű fiuval, a bolondos Istókkal vert meg. A szegény csizmadiamester valahogy rászoritotta bolondos fiát a csizmadiamesterségre, de mert Léván akkor tájt nagyon kevés munka akadt, a „fraj”-os napokat szépen beszélgetéssel töltötték el.

Az anyjuk, az Istók, meg a becsületes csizmadiamester oda telepedtek a patka köré s aztán az öreg édes boldogsággal beszélt nekik az ő szülőföldjéről, Debreczenről.

Sok szépet mesélt nekik; hogy Debreczennek e világon nincs párja; hogy égbe nyuló tornya van ott a templomnak, aztán — hogy ott olyan kutat furnak, amely a másvilágról rugja fel a vizet.

Nagyon tetszett a mese Istóknak, úgy hogy egy szép napon észre sem vették, elindult, hogy fölkeresse Debreczent. Ment, mendegélt hegyen-völgyön, ungon-berken át, míg egyszer Debreczen alá ért. Hanem Istók nem mert bejönni, csak a miklós-utcái sorompónál állott meg, benézett s aztán vissza fordult, haza ment Lévára.

Otthon aztán elmondta, hogy volt Debreczenben, benézett a kapun s látta az égbenyuló tornyokat is.

Nagyon csodálkozott ezen a becsületes csizmadiamester, hanem Debreczenről azért nem szünt meg regélni soha, úgy hogy Istók minden esztendőben kétszer, háromszor is eljött, hogy bekukkantson Debreczenbe.

Ezért és azóta mondják: „Bekukkantott mint Bolond Istók Debreczenbe.”

—n.

S Z I N H Á Z.

*** Vasárnapi előadások a színházban.** Csaknem minden nagyobb vidéki város színházában tartanak a szintársulatok tagjai vasárnap délutáni előadásokat, csak nálunk Debreczenben nem. Pedig, anélkül, hogy jóslásokba bocsátkoznánk, erősen hiszük, hogy ezek a vasárnap délutáni előadások Debreczenben is kifizetnék magukat, sőt talán jobban, mint a pénteki előadások. Ezelőttigaz ugyan, hogy az ilyen vasárnap délutáni előadások nem jártak valami nagy haszonnal, de azóta nagyot fordult a világ kereké. Bajlott a vasárnapi munkaszünet és ez erős garancia arra, hogy a vasárnap délutáni előadásoknak közönséget biztositson. Ha a szinigazgató próbát kíván tenni, alig hiszük, hogy ez előgátat vessen a színház bizottság, mert végre is támogatni s törekvésében gyámoltítani van hivatva a debreczeni szinészetet. Tegyen próbát Tiszai szinigazgató s csakhamar megfog róla győződni, hogy a vasárnap délutáni előadások sikerére s ami fő anyagi hasznára, akár egy egész szezonon át biztos támaszkodhatik.

*** A szamárbőr** című látványosságra készülnek most a szintársulat tagjai. A régen nem adott épp oly érdekes, mint mulattató és látványos hohóság bizonyára nem egyszer fog szép közönséget vonzani.

*** A pót szezon.** Virágvasárnapon tul kezdődik a debreczeni pót szezon. Akkor már új arczokkal, új erővel találkozik a közönség. Szintársulatunk a jövő évre a várakozásnak megfelelőleg szerveztetett s erről a virágvasárnapja után beálló pót szezonban lesz alkalmunk meggyőződhetni. Erre az időre már több új díszlet is készen lesz, amelyeket még akkor bemutat Tiszai a debreczeni közönségnek.

*** Tiszai szinkör terve.** Hódmezővásárhely városa felkérte Tiszai Dezső szinigazgatót, hogy készítsen egy szinkör tervet, amely szerint Hódmezővásárhelyen a szinkör felépítését megvalósítani lehet. A város áldoz erre a célra kilencz ezer forintot s a szinkört több évre Tiszainak biztosítja. Tiszai a kérelemnek, elégett tett, a szinkör tervet elkészítette s azt pár nap előtt be is küldte Hódmezővásárhely városának.

*** Tapolczai krajczárjai.** Tapolczai Dezső, akit bizalmas barátai és kollegái egyszerűen „Tapi”-nak ismernek, ritka élvezetet talál abban, hogy olyan darabok felvonása közben, mikor ő nem játszik, a szinpadra menjen s megkritizálja a — kollégáit. Ilyenkor Tapi nagy szerepet játszik, meg pedig a kritikikus és a meczónás szerepét. Azokkal, akikkel megvolt elégedve elismerését és kitüntető kritikáját úgy szokta éreztetni, hogy — egy krajczárt csuszta a kezükbe. Ha jó előadást néz végig, akkor sok krajczárjába kerül. Mindazonáltal ez a legjobb kritika, ez még kifizeti magát; nem ugyan Tapinak, de a kollégáknak. Az ilyen kritika egy bók helyett van, a bókot pedig egy krajczárral, azaz két fillérral szokták díjazni. Tapi ha jól játszik nem kap ilyen kritikát, de kap helyette egy-egy csókot — a sugótól és a kortina húzótól.

*** A papa.** A Teleky pályázaton száz aranyat nyert Berezik Arpádnak a vigjátéka, amely nem rég került először szinre a nemzet színházban. Ezt a darabot előadásra megszerezte Tiszai Dezső is. A vigjátékban a Kneip kurát viszi a szerző a szinpadra, a hol és amikor a szereplők meztláb sétálnak a harmatos fü helyett a poros szinpadon. Az igazgató azonban fél előadatni a darabot, hogy a meztlábos séta után még több betege lesz a szintársulatnak. Na de hát azért csak sor kerül rá, ki tudja, hátha a szinpad Kneip kura használni fog a szinpad betegeknél.

*** A város és díszletei.** A város a színházi díszletek közül mindazokat, amelyek az ő tulajdonát képezik, Helvigh Albert színházi festővel átfesteti. Ez ócska s bizony a tönkretételhez közel állott ócska díszletekre rá fér a restanralás, amelyet Helvigh a nyár folyamán fog elkészíteni.

*** Szintársulatunk nyári állomása.** A debreczeni szintársulat új nyári állomásokra megy, — Eddig Tiszay Dezső társulatával.

ás-mester
nos rész-
a és meg-
nagyér-
boldogult
továbbra
és irány-

üzlet 40
é. kö-
em és a

ártfogását

RIA,
880. sz.

ratlan
ntéze-
rak at
pesek

egő-
bedig:

női
an és

Van szerencsém t. közönség szives tudomására hozni, miszerint

Debreczen. Piacz-utca 2082. sz. a.

hentes üzletet

nyitottam, s üzletemet akként rendeztem be, hogy a t. vevőimet a legmeszebb terjedhető igényeiben is a legjobban ki-
elégíthessem úgy jó mint olcsó árukbani megrendeléseknél üzletemben minden idő-
ben kapható friss minőségű

kivitteli áruk:

	1. kilogr.
Paprikás szalonna	70 kr.
Fehér — csemege	64 kr.
Kolozsvári "	72 kr.
Páczolt husos	70 kr.
Vastag sós szalonna	60 kr.
Zsirnák való szalonna	54 kr.
Debreczeni borsos kolbász	74 kr.
hagymás "	74 kr.

Debreczeni száraz kolbász napiár
szalámi napiár.
Kassai, mód szerint páczolt sonkák: napiár.

fenti elősorolt árukat a napi árban mindenkor a leg mérsékeltébb árban fogom számítani. Ezek után esedezve becses pártfogásáért maradtam

alázatos tisztelettel

Czmerk János

hentes.

SCHWARZ MÁRTON Ingatlanok KÖZVETITŐ IRODÁJA DEBRECZEN. SZÉCHENYI-UTCA.

Házak, földbirtokok, tanyák, kaszállók, erdők és szőlők, vétele, eladása és haszonbérbe adása a leggyorsabban eszközöltetnek.

Eladó ingatlanok:

Nyir-Bátorban két külön álló ház egyik bolt helyiséggel, a másik nagy kényelmes uri lakkkal, kerttel, istállóval, kocsiszinnel stb. családi körülmények miatt igen kedvező feltételek mellett eladó.

A hodászi határban 382 hold föld eladó.

Szolnok közelében egy 2000 holdas birtok eladó.

Debreczen határában egy 400 holdas birtok eladó.

Egy 8—900 holdas birtok és egy 500 holdas birtok haszonbérbe kerestetik.

A sesta kertben egy szőlő eladó.

3 hold majorsági föld eladó.

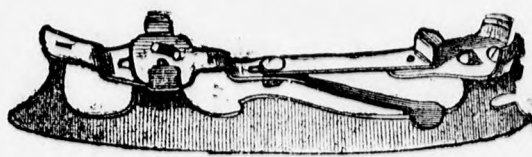
A homokkertben egy szőlő eladó.

Több ház eladó.

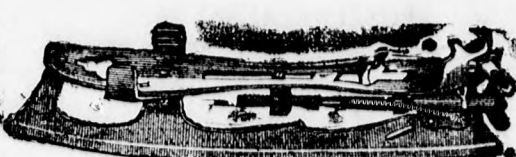
Szép uri lakások május elsőre kiadók..

Kellő felvilágosítások díjtalanul adtak. Beiratások díjtalanul eszközöltetnek.

Dijak az ügyletek sikeres lebonyolítása után fizetendők.

HALIFAX.

MERCUR.

Legolcsóbb beszerzési forrás!

Korcsolyák

minden rendszerben.

Szén- és fakosarak.

Kályha ellenzők és tüzszerék.

Vasbutorok, fűrdő- és niklrozva.

Budweisi porcellán és majolika kályhák

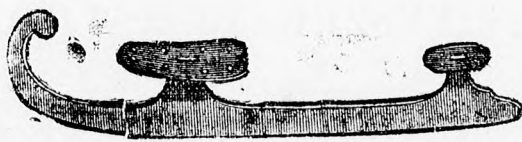
Meidingi, tölte és központfűtési kályhák.

Szancsengők és zörgők. Csákányok és fejszék.

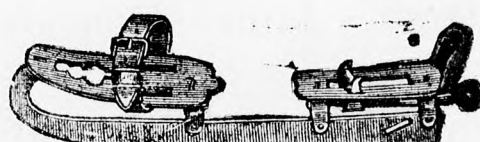
TÓTH GYULA

vaskereskedőnél.

DEBRECZEN városbáz sarkán és Piacz- és Hátvan-utca sarkán.

JAKSON HAINES.

PATENT.

Alkalmi és névnapi ajándékokul ajánlja

FISCHER JAKAB

látyszerész,

Debreczenben

a legfinomabb

színházi látcsöveket,

Aluminium, gyöngyház, elefántcsont és fekete foglalatba, a legfinomabb színtelenített üvegekkel.

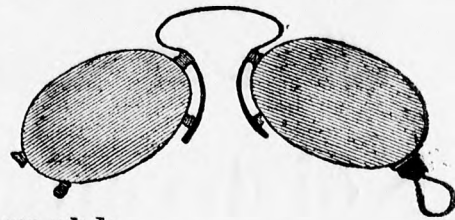
Szalon Lorgnettek, Schildkrot, Cheleloid és szaruból.

Szemüvegek és orrsíptetők, legfinomabban köszörült üvegekkel.

Laterna Magica, különféle nagyságban.

Aneroid Légsúlymérő, Hőmérők, u. m.: uj orvosi patent maximal hőmérők.

Stereoskopok képekkel, továbbá minden a látyszerészi szakmához tartozó tárgyak, a legjobb minőségben és legolcsóbb árban kaphatók.

Geréby Fülöp

FÜSZERKERESKEDÉSE
DEBRECZEN.

Ajánl legjobb minőségű

ananász, jamaikai, cuba rumot

Jó minőségű

oroszkaraván és peccovirág THEAT

Kitűnő theasütemények.

Bel és külföldi csemege BOROK

Francia és magyar PEZSGŐK.

Legkitűnőbb magyar és Francia

COGNACOT.

Legfinomabb

chokládét és szalonczukrokat

SZÉP VÁLOGATOTT MARÓNIT

Pármai, Emethali, Strachinó, Gor-

gonsola, Imperiál, Hagenbergi,

Monori és Groy

— SAJTOT —

és

többféle csemege halat.

STANKE JÁNOS

sodronyszövet és fonatárugyára
DEBRECZEN, Nagyuj-utca 1618. szám.

Ajánlom minden e szakmába vága legjobb minőségű kézi és gépi munkáimat, különösen :

sodrony kerítések, virágkert-kerítések és sirhelyek elkerítéséhez :

ugyszintén acél tövis kerítéseimet, ágybetétek, virágállványok, elkészítését,

továbbá művészi kivitelben

Séta pálcákat horgonyozott sodronyból,

s végül minden e szakmába vágó munkák elkészítését olcsó ár mellett elvállalom.

Tisztelettel

STANKE JÁNOS.

KUTAS G.

(előbb KOPETTI J.) Várad-utca Ipar és Ker. bank palota.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Kopetti J-féle

fűszer, csemege, és gyümölcs áru üzletet

átvettem s azt fenti cégem alatt folytatni fogom jélelem a közönség szives figyelmébe.

kitűnő jó minőségű FÜSZER, RUM, THEA, COGNAK, CSEMEGE

és

közvetlenül általam importált friss déli gyümölcs áruimat.

Hatóságilag engedélyezett

VÉGKIÁRULÁS.

Női divatáru és Confectió [felöltő stb.] üzletem

végképeni megszüntetése miatt

raktárom összes áruai — folyó hó 1-től kezdve — jóval a gyári áron alól adtnak el. A nagyérdemű közönség b. figyelmébe ajánlva azon körülményt, hogy a hatósági engedélyhez képest az összes áruk rendkívül RÖVID IDŐ ALATT kell, hogy kiárusítsassanak. Kérem becses látogatását

tisztelettel

ROTT L.

Készletben vannak :

Szines és fekete DIVATKELMÉK, flanellek, kazánok és divat-velecek, Karton-, batiszt- és atlasz-szatinok.

Dus raktár: szines és fekete selyem kelmékben, béli és alkalmi szövetek, bálbelépők.

Selyem-, berliner- és posztó-kendők. MENYASSZONYI NAGY SELYEM KENDŐK. Satain-, selyem- és atlasz-paplanok. Ágy- és asztalterítők és mindenféle vászon áruk.

Rendkívül nagyválaszték

Nőifelöltők, bundák, kerek-köpenyek, gyermek-felöltők, esőköpenyek és tavaszi kalátok. Mindenféle szime-áruk n. m. Muffok gallérok